

[*I šen-Ćin è i še-Pjetre,
ndi na te hiđemi perpjete.*

*Pleštate è mórate
na i martšin Tšórajte.]*

Aštú bejn edé vašast.

Vgl. HAHN Alb. St. I 156, MITKOS 58, 12. — Mein Gewährsmann wusste von dem Verse nur die erste Zeile (*i šen-Ćin è iš perpjete*). Seine Frau und seine Schwägerin haben mir nachher den Vers vollständig mitgetheilt (*i šen-Ćin è hiđ perpjete, dime te ketséjm repjete u. s. w.*). Die richtige Form von Z. 4—2 röhrt von einem Manne aus Lekúresi her.

13. *Djelte, kur hiđene nga ndoňé vənd i larte, Əone:*

*Nde rafša, mos u-vrafša,
po u-vraſte Ćoke Žima
me ně zet è pese trima.*

Vgl. MITKOS 46, 455; HAHN Alb. St. Wortsamml. unter *alá*. Zu 12 und 13 vgl. meine Wortsamml. *keč*.

14. *Əone, ke kur ndézets kusia per jašte, ke ka štiaz, na zen fili i per te mire i per te lig.*

15. *Kur perét ndoné neri Əónets, u frin è i heđ pas; è Əone, ke baške me Əoné heđen de te ligat pas.*

16. *Grúaja kur te haj buke, nuke ben, ke te keřeje šamín, se nde hengrte buke me koke jašte, do t i dess buri. Po kur te haje buke me koke jašte, e mira ište, te vere ně Əerime buke mbi kok.*

17. *Ńe here kiš arđur ně karván nde ně kasabá, ke te miře platške è t a špijne ġetek t a šisne. Aštú si blen platšken è e bens hazér, ran è flen è Əane, ke »te ngrihem, kur te dakè il i ditesse«. Atá flens nera ne mes te nátese; ahjere u-ngre ně, è si pa ně il, ke del ne mes te nátese è ište de ai si il i ditesse, u soli šókewe te ngrihišne, se u-di. Aštú u-ngrene è e ngarkúane até plátškene nds kuaj edé u-nisne, se Əane, se u-di. Si u-nisne, vane nde ně eřimi; atjé u dúałe hajdute perpara [edé i zun è i ropne; edé tani i ka mbetur émberi il i karavanil].*

Vgl. HAHN Wortsamml. unter *üł*, MITKOS 82, 52. — Die letzten Worte sind von meinem Gewährsmann aus M dictirt.

18. *Ńe here nde ně kohe frijti ně ere kake e forte, sa tundi détine nga fundi, edé deti keřeu ně gárpere kake te mađ, ke kiš site baráj me ně sini, edé kake te traše, sa me zi t a pertsielné ójete špir (nerez).*